

νες, ὁσάκις ἐκυλίωντο, ἀντήχουν διὰ τῶν ὁρέων ὡς κροτούσαι βρόνται.

Ὅτε ὁ Ρίπ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ ἐπλησίασαν, ἐκείνοι ἀπέσχον αἰῶντος τοῦ παιγνιδίου καὶ ἠτένισαν πρὸς αὐτὸν διὰ τοσοῦτον ἀπλάνους ὥστε ἀγκυλιατος βλέμματος καὶ μετὰ μορφῆς τοσοῦτον παρὰδούρου, ἀπδούς καὶ στερουμένης λάμψεως, ὥστε ἡ καρδιά αὐτοῦ συνεσπράχη ἐν ἑαυτῷ τὰ δὲ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο. Ἦδη ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ ἐξεκένωσε τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελίου εἰς μεγάλαν φιάλαν καὶ ἐνευσεν αὐτῷ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν συντροφίαν. Οὗτος περίφοβος καὶ τρέμων ὑπήκουσεν· ἐκεῖνοι δὲ ἀπορροφήσαντες τὸ ποτὸν ἐν βαθείᾳ σιγῇ, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ παιγνίδιον αὐτῶν.

Βαθυμηδὸν ὁ φόβος καὶ τρόμος τοῦ Ρίπ κατηνύχθησαν. Πρὸς τούτοις δὲ ἐτόλμησεν, ὅτε οὐδεὶς ὀφθαλμὸς ἦτο προσηλωμένος ἐπ' αὐτοῦ, νὰ δοκιμάσῃ τὸ ποτόν, ὅπερ εὗρεν ἔχον κατὰ πολὺ τὴν γεῦσιν ἐξαίρετον ὀλλανδικοῦ. Φύσει ὦν ψυχῇ διψαλέα πύραυτα ἐδελεάζετο νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ρόφημα. Ἡ μία δοκιμὴ προῦκλει τὴν ἐτέραν καὶ τοσοῦτο συχνάκις ἐπανέλαβε τὰς ἐπισκέψεις αὐτοῦ πρὸς τὴν φιάλην ὥστε ἐπὶ τέλους αἱ αἰσθήσεις αὐτοῦ κατεβλήθησαν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐκολύμβων ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, αὕτη δὲ βαθυμηδὸν προσέκλινε καὶ ἐκεῖνος παρὰδούθῃ εἰς βαθὺν ὕπνον.

Ἐξυπνήσας, εὐρέθη ἐπὶ τοῦ πρασίνου λόφου ὁπόθεν τὸ πρῶτον εἶδε τὸν γέροντα τῆς κοιλάδος. Ἐτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ—ἦτο δὲ λαμπρά εὐχλίας πρῶτα. Τὰ πτηνὰ ἐπῆδων τερετίζοντα μεταξὺ τῶν θάμνων καὶ ὁ ἀετὸς ἀνῆρχετο κυκλοτερῶς καὶ ἀντιμετωπίζων τὸν καθαρὸν ὀρεινὸν ζέφυρον. «Βεβαίως» ἐσκέφθη ὁ Ρίπ «δὲν θὰ ἐκοιμήθην ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὴν νύκτα». Ἀνεμνήσθη τότε τῶν πρὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ συχθέντων, τοῦ παρὰδούρου ἀνδρὸς μετὰ πλήρους ποτοῦ βαρελίου, τῆς τοῦ ὄρους χαράδρας—τοῦ ἀγρίου καταφυγίου αὐτῶν μεταξὺ τῶν βράχων—τοῦ δυστήνου ὁμίλου ὅστις ἐνησυχολεῖτο ἐν τῷ παιγνιδίῳ τῶν κύβων—τῆς φιάλης—«ὦ! ἐκείνη ἡ φιάλη! ἡ κακὴ ἐκείνη φιάλη!» ἐσκέφατο ὁ Ρίπ, — «ὅποιον πρέφασιν θὰ προβάλω εἰς τὴν κυρίαν Βζν Γουίγκλ;»

Ζητήσας περὶ ἑαυτὸν τὸ πυροβόλον αὐτοῦ εὗρεν

ἀντὶ τοῦ καθαρῶς καὶ καλῶς δι' ἐλάτου ῥημιωμένου πυροβόλου, παλαιὸν παρ' αὐτῷ ὄπλον, ἐσκαωρισμένον ἔχον τὸν δολιχὴν, τὸν λυγρὸν ἐκπύοντα καὶ τὴν ἀκτινιδὰ σκαλωχθευτὸν. Ὑποπτεύσας ἦδη ὅτι οἱ σοβαροὶ ἐκείνοι ἄλλοις τοῦ ὄρους ἐσθῆσαν αὐτῷ παγίδα καὶ, χορηγίσαντες αὐτῷ δόσον τιλὰ τοῦ ποτοῦ, ἀφῆρσαν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πυροβόλον. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρὸς τούτοις ἠφανίσθη, πλὴν οὗτος ὁ ἀπεπλάνηθη ἴσως κατόπιν σκιοῦρου ἢ περδικὸς τινος. Ἐβούριζε δι' αὐτὸν, ἐκίλεσεν αὐτὸν μεγαλοφῶνως καὶ ὀνομαστό, ἀλλὰ πάντα εἰς μάτην· ἡ ἡχώ ἐπανελήμβανε τὸν τε συριγμὸν καὶ τὴν κραυγὴν, ἀλλ' οὐδεὶς κύων ἐφαίνετο.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῶν τοῦ Washington Irving).

(Ἀκολουθεῖ).

ΘΑΓΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἐπιγραφαὶ μαγναιτικαί.

Τῇ 29ῃ αὐγούστου μεταδὰς μετὰ τοῦ ἐλλογιμοῦ μοναχοῦ καὶ ἡμετέρου φίλου κ. Ζωσιμᾶ Ἐσθιγιανίτου εἰς Ἀγριάν, ὄρμον τῶν χωρίων Ἀγίου Λαυρεντίου καὶ Λεωνίων, ἐπεσκέψθην καὶ τὸν μόνον ναῖσκον τῆς συνοικίας ταύτης, τιμωμένον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ναΐσκου, τοῦτο ὑπῆρχε πρὶν πλάξ ἐνεπιγράφος, χρησιμεύουσα ὡς ἀνώψιον τῆς θύρας. Ἦδη εὐρυνθείσης τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, ἀφῆρέθη καὶ ἡ πλάξ ἐκείθεν καὶ ἐρρίφθη κατέμπροσθεν τῆς δεξιᾶς παραστάδος τῆς θύρας.

Ἡ πλάξ αὕτη εἶναι ἡρωτηριασμένη ἀνωθεν, κατὰ τὴν βάσιν καὶ δεξιᾷ. Σώζονται δὲ ἐν αὐτῇ λείψανα τριῶν ψηφισμάτων. Τὸ μῆκος τῆς πλακίδος εἶναι 1^μ, 30. Τοῦ α' ψηφίσματος σώζονται τέσσαρες στίχοι· μετὰ τὸ τέλος τοῦ α' ψηφίσματος ἔπεται κενὸν διάστημα δυνάμενον νὰ συμπεριλάβῃ τρεῖς ἐτι στίχους, εἴτα ἀκολουθεῖ ἡ ἀρχὴ τοῦ β' ψηφίσματος. Δεξιᾷ μεσολαβεῖ ἰενὸν διάστημα 0^μ, 09, χωρίζον τὸ γ' ψηφίσμα ἐκ τῶν δύο πρώτων ἀριστερόθεν. Ἡ γεγραμμένη ἐπιφάνεια τοῦ λίθου ἐν τῷ γ' ψηφίσματι εἶναι 0^μ, 32.

ΘΗΣΗΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΔΙΑΠΟΣΤΑΛΗΝΑΙ ΠΡ

ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΝΑΙΩΝ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΑΝΑΓΡΗΦΗΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΕΝΑΗΜΗΤΡΙΑΔΙ ΕΝΤΗΙΕΡΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

ΤΟ ΔΕ ΑΥΤΟ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡ ΕΚΕΙΝΟΙΣ ΕΔΟΞΕΝ ΕΔΟΞΕΝ ΚΑΙ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝΟΣ ΚΡΙΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΔΗΜΗ

ΤΡΙΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΙ ΘΗΒΑΓΕΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣΤΟΥ

ΑΚΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΤΩΝ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΙΣΤΙΑΙΟΣ ΝΙΚΩΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ

ΕΥΦΡΑΙΕΓ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΙΣΤΟΣ. . . ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ΑΜ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ

θήση περί τούτων διαποσταλῆναι προσθευτής ; .

τοῦ ψηφίσματος τὸ ἀντίγραφον πρὸς τοὺς τῶν Καναιῶν ἀρχοντας

καὶ τὴν πόλιν ἀναγραφῆναι δὲ αὐτὸ καὶ ἐν Δημητριάδι ἐν τῇ ἱερᾷ ἀγορᾷ.

τὸ δὲ αὐτὸ γενέσθαι καὶ παρ' ἐκείνοις, ἔδοξεν. Ἐδοξεν καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Στρατηγούντος Κρίτωνος, μηνὸς Ἀφροδισίωνος ἰ. Κρίτων, Κρίτωνος Δημητρίεως,

ὁ στρατηγὸς καὶ Θηβαγενὴς Ἀπολλωνίου ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ

Ἀκραιῶν, καὶ Κρίτων Παρμενίωνος, Ἰστιαῖος Νίκωνος, Διονυσόδωρος

Εὐφραίου, Παυσανίας Ἀντιόχου, Φίλιστος. . . Θεσσαλλοὶ Μένανδρος

Ἀμ. πολέμου καὶ Ἀριστοκράτης. Παρμενίων.

Τὰ παρακείμενα ψήφισματα ἀνάγονται, καθὰ ἐκ τοῦ εἰδούς τῆς γραφῆς ἐξάγεται, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνεξαγερσίας τῶν Ἑλλήνων, τῆς χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ Φλαμινίου μετὰ τὴν ἐν Κυνὸς κεφαλᾷ μάχην (196 π. Χ.).

Δημοδοτούντες πέριθ ἐν τῇ ἐγκρίτῳ Ἐβδόμοι διαίρα Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου ἐκτενεστέραν διατριβὴν ἡμῶν περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνήτων (τόμ. Α'. σ. 490). θεωροῦμεν πάντῃ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα τὰ αὐτά, ἀρκοῦμενοι μόνον ὥδε νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι ὅτε ὁ Τίτος Κοϊντίος Φλαμίνιος ἦλθε τὸ δεῦτερον εἰς Θεσσαλίαν οἱ Μαγνήτες μόνον ἐξ ὧν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δὲν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν εὐμενῶς, κωλυόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτῶν Εὐρυλόχου, περὶ οὗ ὁ Πολύβιος ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἱστοριῶν αὐτοῦ λέγει Ε'. 65). «Εὐρύλοχος μὲν γὰρ ὁ Μαγνὴς ἠγεῖτο σχεδὸν ἀνδρῶν τρισχιλίων, τοῦ καλουμένου παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἀγῆματος» κτλ.

Τὸ δὲ δάπεδον τοῦ ναῖσκου τῆς Ἀγριᾶς εἶναι ψηφιδωτὸν ἐκ μωσαϊκοῦ, ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι πρὶν ὑπάρχειν αὐτῷ ἀρχαῖος ἐλληνικὸς ναὸς, μεταβλήθεις ὑπὸ τῶν χριστιανῶν εἰς χριστιανικὸν ναόν.

Ἐκ δὲ τῆς περικοπῆς «ἀναγραφῆναι δ' αὐτὸ καὶ ἐν Δημητριάδι ἐν τῇ ἱερᾷ ἀγορᾷ» εἰκάζομεν, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀγριᾶς, καθὼς καὶ ὁ ναὸς καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἡμῶν δὲν ἀνήκουσι τῇ Δημητριάδι, ἀλλ' ἄλλῃ τινὶ μαγνητικῇ πόλει, ἴσως τῇ Ναλσίᾳ. ἔδει δὲ κατὰ τὸ ψήφισμα νὰ ἀναγραφῇ τοῦτο καὶ ἐν Δημητριάδι ἐν τῇ ἱερᾷ ἀγορᾷ, ὥς πρωτεύουσιν τῶν μαγνητικῶν πόλεων. Ἐὰν ἡ ἐπιγραφὴ προῦρκετο ἐκ Δημητριάδος, θὰ ἦτο περιττὸς ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τόπου ἐν Δημητριάδι, ἀντ' αὐτοῦ δὲ θὰ ἦτο ἔτερος προσδιορισμὸς, συγχυτικὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀπαντῶν, ἐν τῇ πόλει.

Ὁ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος στρατηγὸς τῶν Μαγνήτων Κρίτων Κρίτωνος Δημητρίεως

ΚΑΠΟ

ΡΩΜΑΙΟΝ ΕΦ' Η ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕ

ΣΙΣΑΓΑΘΟΥ ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ ΓΙΝΕΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΝΑΚΗΡΥΤ

ΔΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΗΜΩΝ

ΔΕΜΑΡΧΟΙΣ ΤΟ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ Α

ΜΑΡΧΟΙ ΕΙΣ ΣΤΗΛΗΝ ΔΙΘΙ

ΝΗΝΚ

ΕΙΣ Τ. . . ΤΟ ΑΝΗΛΩΜΑ ΔΟΥ

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

ἀναφέρεται ἐν ἑτέρῳ μαγνητικῇ ἐπιγραφῇ ὡς ἱερεὺς Διὸς τοῦ Ἀκραιῶν.

Ἐγγραφον ἐν Ἀλμυρῷ, αὐγούστου φθίνοντος 1893.

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΦΥΣΙΚΟΙ ΕΓΓΡΑΦΙΚΑ. — Τὸ κλίμα τῆς Βυβαλίας. — ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ. — Οἱ διέκτοντες τοῦ αἰγίου τοῦ 1893.

Γνωστὸν ὅτι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ λεγομένου κλίματος τόπου τινὸς συντελοῦσι πλείστοι ὁδοὶ παράγοντες, ἐν οἷς τὴν πρώτην κατέχουσι θέραι τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τοῦ τόπου, ἢτοι ἡ ἀπὸ τοῦ γήινου ἰσημερινοῦ ἀπόστασις αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, νοομένης εἰς ἴσην ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς Γῆς ἀπόστασιν, διάστημα. Καὶ εἶνε μὲν ὁλνθὲς ὅτι πλὴν τούτων καὶ ἕτεροι παράγοντες, οἷον τὸ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὀριζόντειον ἀπόστημα, ἡ διεύθυνσις τῶν πνεόντων ἀνέμων καὶ ἄλλα, σπουδαίαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ κλίματος ἐπίδρασιν, εἴτε ἀμέσως εἴτε καὶ ἐμμέσως, ἀναμφισβήτητον ὅμως εἶνε ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων οἱ δύο πρῶτοι παράγοντες καὶ ἰδίᾳ ὁ πρῶτος ἀρκοῦσι πρὸς κλιματολογικὸν ὁρισμὸν τοῦ τόπου.¹

1) Ὑπομνήσκωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες λαμβάνοντες ὡς ἀφετηρίαν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἡμερησίου ἡλιακοῦ ὁδοῦ τὴν ὑπ' αὐτῶν κληθεῖσαν ὀρθὴν σφαῖραν, ἐν ᾗ οἱ δύο πόλοι τοῦ οὐρανοῦ κέντραι ἐπὶ τοῦ ὀριζήσαντος (ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ διάφορα τοῦ γήινου ἰσημερινοῦ σημεία), ἐκάλεσαν πρὸς ἀντιδιαστολήν ἐγκεκλιμένην σφαῖραν, ἐκείνην εἰς ἣν ὁ εἰς τῶν πόλων κέντραι ὑπερά-